

Czesław Strzyżewski, Jan Żak

Dębczyno, pow. Białogard. Stanowisko 3

Informator Archeologiczny : badania 8, 122

1974

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Znalezione w grobach przedmioty - zapinki, bransolety, naczynia gliniane i ozdoby z brązu i srebra, pozwalają datować cmentarzysko na starszy okres wpływów rzymskich /II w.n.e./..

CZYŻÓW, pow. Bełchatów

patrz
okres halsztacki

DĘBCZYNO, pow. Białogard
Stanowisko 3

Katedra Archeologii Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu

Badania prowadził zespół pod kierownictwem mgr Czesława Strzyżewskiego i prof. dr. hab. Jana Żaka. Finansował: IHKM PAN i UAM w Poznaniu. Piąty sezon badań. Osada III-V w.

Kontynuowano prace wzdłuż linii wcześniejszych wykopów liczącej ponad 200 m /na osi zachód-wschód, przesuwając granicę wykopów w kierunku na północ od drogi polnej z Rogowa do Nawina. Stwierdzono poważne zmniejszenie się liczby obiektów w stosunku do lat ubiegłych.

Na terenie 2.400 m² odsłonięto 43 obiekty, w tym 1 półziemiankę mieszkalną, 2 piece gospodarcze, w tym jeden z konstrukcją kamienną, 13 jam, głównie spaleniskowych oraz 27 palenisk, jak również ślady po 157 słupach i 44 słabiej zaznaczonych płamach wchodzących w skład konstrukcji gospodarczych budowli naziemnych. Do najważniejszych obiektów należy półziemianka, której konstrukcja wspierała się na 9 słupach wewnętrznych oraz kilku zewnętrznych. W jej wypełnisku znaleziono fragmenty kilku naczyń szklanych, paciorki zdobione ornamentem mozaikowym głów ludzkich w hełmach, 2 zapinki z brązu, w tym jedną z 3 guzkami i srebrną płytką na nóżce, a drugą bardzo zdobioną, grot i fragmenty noży oraz innych przedmiotów żelaznych, liczne paciorki ze szkła, przęśliki oraz fragmenty naczyń glinianych.

Materiał ten pozwala na określenie chronologii półziemianki nr 22 w ramach V w., co potwierdza wcześniejszą sugestię w tej kwestii po odkryciu materiału ceramicznego zdobionego ornamentem stempelkowym w pobliżu półziemianki nr 1 /w 1970 r./. Obecnie można sądzić, że część wschodnia osady stanowi jej fragment chronologicznie najmłodszy, gdyż obiekty w części centralnej są datowane na III-IV w., a w zachodniej na IV w.

Badania będą kontynuowane.